

Koeterwaal

Het schieuwert en de glappe muik
Graffelt zich in de vijchten
Maar heel sloef was de rontelguik,
En strave woelen krijgten.
'Hoed voor de Koeterwaal je, zoon!
Zijn scherp gebit, zijn reuzenzwaai!
Vermijd het Dubdubdier, verschoon
De glurieuze Beffesnaai!
Hij nam zijn worpel zwaard ter hand
En speurde bij de Plingplongboom,
Maar niemand bood hem tegenstand,
En zo stond hij in kroom
In ruffig denken trof hem daar
De Koeterwaal, met vlamvend oog,
Die zwingend door het groene vlaar
Hem worvelend bevloog'
Daar ging zijn zwaard: van hup en hop,
Van zig en zag en zoef!
Dood bleef het monster - en de kop
Keek wel een beetje droef.
'Is hij ontzield, de Koeterwaal?
Werp aan mijn borst u, lieve deugd!
O kostbaarlijke dag! Kaneel! Kanaal!
Hij gnuivelde van vreugd.
Het schieuwert en de glappe muik
Graffelt zich in de vijchten:
Maar heel sloef was de rontelguik,
En strave woelen krijgten.

vert: Nicolaas Matsier, 1994.